RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 106.998 van 27 mei 2002
in de zaak A. 111.228/X-10.588.

In zake : de gemeente RUMST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VERBIST,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
   dat woonplaats kiest bij
   Advocaat H. SEBREGHTS,
   kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
   Mechelsesteenweg 33,
2. de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente RUMST op 8 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- de beslissing van de provincieraad van Antwerpen van 25 januari 2001 waarbij het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen definitief wordt vastgesteld;
- het besluit van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media van 10 juli 2001 waarbij het Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen, bestaande uit een informatief en een richtinggevend gedeelte en uit bindende bepalingen, wordt goedgekeurd;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. SWARTENBROUX die, loco Advocaat J. VERBIST verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat Y. LOIX die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adviseur R. LANGERWERF, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de provincieraad van Antwerpen bij besluit van 23 maart 2000 het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen voorlopig heeft vastgesteld; dat de gemeenteraad van de gemeente Rumst op 25 juli 2000 over dit voorlopig vastgesteld ontwerpplan advies heeft uitgebracht; dat dit advies onder meer betrekking heeft op de expresweg Kontich-Boom (N 171), de glastuinbouw en de Lage Vosbergstraat; dat het dienaangaande vermeldt wat volgt :

"7. (...)
De Expresweg Kontich-Boom (N171) is door het RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VLAANDEREN niet geselecteerd als hoofdweg of primaire weg. Het RSPA selecteert de N171 niet als secundaire weg. Het gemeentebestuur van Rumst gaat akkoord met deze optie. Het RSPA stelt dat de N171 mogelijk is als ontlasting van kernen, maar niet als bijkomende ontwikkelingsas. Dit zou betekenen dat een stedelijke verbindingsweg zou aangelegd worden tussen enerzijds het kleinstedelijk gebied Boom en anderzijds het stedelijk gebied rond de E19. De aanleg in het buitengebied van een dergelijke stedelijke verbindingsweg tussen stedelijke gebieden is strijdig met artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (en latere wijzigingen) en daarenboven strijdig met de goede ruimtelijke ordening.
De open ruimte in agrarisch gebied is wegens zijn belangrijkheid voor de vorming van een groene vinger richting Antwerpen erg positief.
Bovendien is het voorstel strijdig met het RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN VLAANDEREN, vermits door de aanleg van een lokale stedelijke ontsluitingsweg een ongewenste kortsluiting gerealiseerd wordt tussen een hoofdweg en een primaire weg I.
(...)
4. Tuinbouw
Volgens het ontwerp structuurplan behoort de gemeente Rumst zowel tot het Mechels Rasterlandschap (p. 138) als de Antwerpse gordel (p. 134).

In de doelstellingen m.b.t. de deelruimte Antwerpse gordel wordt gesteld dat de ongeordende ontwikkeling van serrebouw moet tegengegaan worden.
Daarenboven moet de grondgebonden land- en tuinbouw versterkt worden als buffer naast het grootstedelijk gebied.
Het gemeentebestuur stelt dat de 2 bestaande kernen met tuinbouwactiviteiten nl. het gebied rond de Vosberg in Rumst en het gebied Reet Statie-Borzestraat te Reet zich op een gestructureerde manier moeten kunnen ontwikkelen binnen het Mechels Rasterlandschap. De afbakening hiervan is echter geen gemeentelijke bevoegdheid.
Indien één of beide gebieden niet worden opgenomen in het Mechels Rasterlandschap dient de toekomstige ontwikkeling van de glastuinbouw mogelijk te blijven.
Deze mogelijkheid moet op een geordende wijze realiseerbaar zijn binnen het gemeentelijk structuurplan.
De gemeente wenst net als voor de bedrijventerreinen herlokalisatiemogelijkheden te voorzien voor de glastuinbouw.

(...)

7. (...)

Net als in het tweede concept selecteert het ontwerp structuurplan de Bussestraat en de Lage Vosbergstraat als secundaire wegen type 2 (p. 219-220).
De gemeente gaat akkoord met de selectie van de Bussestraat als secundaire weg type 2 tussen de N1 en de E19, maar wenst geen opwaardering van de Lage Vosbergstraat (en het verlengde tot aan de ring van Lier) van een lokale weg naar een secundaire weg type 2. Een opwaardering zal leiden tot een grotere aantrekking van het verkeer en een aantasting van de verkeersleefbaarheid en van de verkeersveiligheid van de woonkern rond Lage Vosbergstraat";

dat de regionale commissie van advies voor de streek Antwerpen op 24 november 2000 advies heeft uitgebracht over het ontwerpplan; dat in dit advies wordt geopteerd voor de doortrekking van de N 171 van Krekelenberg (Boom) tot de E 19 als secundaire weg type I vermits er ingevolge de selectie van Boom als economisch knooppunt nood is aan een secundaire verbinding type I met het hoofdwegennet; dat dit advies voorts met betrekking tot de glastuinbouw stelt dat het behoud van concentratiegebieden kan worden uitgewerkt in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en/of de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, en wat de opwaardering van de Lage Vosbergstraat betreft van oordeel is dat er geen aanpassing van het ontwerp dient te geschieden aangezien deze straat samen met de Bussestraat de westelijk gelegen bedrijven van het economisch knooppunt Duffel met het hoofdwegennet ontsluit; dat de provincieraad van Antwerpen op 25 januari 2001 het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen definitief heeft goedgekeurd; dat de N 171 in tegenstelling tot hetgeen was voorzien in het ontwerp wordt aangeduid als secundaire weg type I, dat het ontwerp niet wordt gewijzigd wat de glastuinbouw betreft, en dat de Lange Vosbergstraat als secundaire weg type II wordt behouden; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij besluit van 10 juli 2001 het Ruimtelijk Structuurplan Provincie Antwerpen heeft goedgekeurd, met uitsluiting van de selectie van de Olmense Zoo

te Balen als toeristisch recreatief knooppunt in de bindende bepaling nr. 23; dat evenwel wordt overwogen dat bij de uitvoering van het provinciaal ruimtelijk beleid voor de N 171 voorzichtigheid is geboden om geen inhoudelijke tegenstrijdigheid met het ruimtelijk beleid van de Vlaamse overheid terzake te veroorzaken, en dat er een weerstand of filterelement voor de N 171 dient te worden ingebouwd om te voorkomen dat deze secundaire weg type I de facto als een primaire weg I tussen twee hoofd- en primaire wegen zal functioneren; dat in het richtinggevend gedeelte wordt vermeld dat de bestaande N 171 tussen de Eikenstraat en de E 19 samen met een nieuw aan te leggen verbinding tussen het bedrijventerrein 'Krekelenberg' te Boom-Niel en de N 171 zorgt voor een vlotte ontsluiting van het kleinstedelijk gebied Boom op het hoofdwegennet, en wat de Lage Vosbergstraat betreft dat ten noorden van de Nete Duffel via de N 14 wordt aangesloten op het hoofdwegennet van Lier en via de Buurtweg van groot verkeer nr. 110/2 (Lage Vosbergstraat, A. Stocketlaan) en de gewestweg nr. N1c (Bussestraat) op de E 19, en dat om te vermijden dat deze verschillende selecties met elkaar worden verbonden, er ter hoogte van het centrum van Duffel een weerstand wordt ingetekend;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de

aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij betoogt wat volgt :

"57. De bestreden bepalingen betreffende de selectie van de N 171, de bepalingen inzake glastuinbouw en inzake de selectie van de Lage Vosbergstraat brengen de gemeente Rumst een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toe.

Volgens vaste rechtspraak van Uw Raad kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeien uit de vaststelling van een gewestplan, als de bestemmingswijziging bijzonder ingrijpend is en de levenskwaliteit van de omwonenden ernstig benadeelt, als ze een ingrijpende en nadelige weerslag heeft of nog, als ze onherroepelijk is. Deze rechtspraak kan bij analogie toegepast worden op ruimtelijke structuurplannen.

58. De bestreden bepalingen van het PRSA vertonen duidelijk deze eigenschappen : zij zijn bijzonder ingrijpend, ze benadelen ernstig de levenskwaliteit van de omwonenden, ze hebben een ingrijpende en nadelige weerslag en ze hebben een onherroepelijk karakter.

Zoals hoger beschreven (cfr. randnr. 28) vormt de afwerking van de N 171 een fundamentele en onherroepelijke ingreep in het landschap, ondermeer door de aantasting van een gebied van open ruimte, door het verloren gaan van een groen lint, een interessant wandelpad en intensief gebruikt fietspad, door het verloren gaan van de aanwezigheid van elementen van een oud bos en van een belangrijk voedsel- en woongebied voor allerlei dieren en een refugium voor planten van voedselarme gronden.

De selectie van de N 171 is bovendien voldoende onmiddellijk om het nadeel te veroorzaken, aangezien er geen ruimtelijk uitvoeringsplan moet worden vastgesteld nu het tracé van de N 171 reeds als reservatiestrook is voorzien op het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979.

59. Bovendien moet gewezen worden op de ernstige hinder die zal ontstaan voor de inwoners van de gemeente. Het tracé van de N 171 ten westen van de A12 doorsnijdt een woongebied, hetgeen aanleiding zal geven tot verschillende onteigeningen en onmiskenbare hinder en overlast voor de inwoners van de gemeente. Ten oosten van de A 12 doorsnijdt het tracé voornamelijk natuurgebied en agrarisch gebied, maar loopt het tevens langs een woongebied. Ook hier zal ernstige hinder ontstaan voor de inwoners van de gemeente, zowel op esthetisch vlak (landschap en natuur), als op vlak van geluid, uitlaatgassen, etc.

60. De glastuinbouw is harerzijds een zeer belangrijke economische activiteit binnen de gemeente Rumst. Het moet zich op een gestructureerde wijze kunnen ontwikkelen binnen het Mechels rasterlandschap. De afbakening dient te gebeuren door het geëigende niveau, nl. de provincie. Het is geen gemeentelijke bevoegdheid. Bovendien zijn de mogelijkheden van de gemeente tot afwijking van het provinciaal ruimtelijk structuurplan zeer beperkt. Indien

en zolang de uitvoering van het PRSA niet geschorst wordt, kan de gemeente geen nadere planologische maatregelen nemen ter organisatie van de glastuinbouw. Op deze wijze belemmert het PRSA de bestendiging of de ontwikkeling van de lokale glastuinbouwgebieden in de gemeente Rumst.

61. Door de Lage Vosbergstraat te opwaarderen wordt er een vlotte verbinding gecreëerd tussen de E 19 en de ring rond Lier. Het verkeer zal langs de Lage Vosbergstraat geleid worden in plaats van via de ring rond Mechelen. De Lage Vosbergstraat is een woonkern met landelijk karakter met een school, kerk en handelszaken.

Dit gebruik zal onvermijdelijk een onaanvaardbare overlast veroorzaken voor de bewoners en de normale gebruikers van de Lage Vosbergstraat. Het verkeer zal aanzienlijk toenemen, met ingrijpende gevolgen voor levenskwaliteit en veiligheid aan deze weg. Dergelijke schade is onherroepelijk en is moeilijk herstelbaar";

Overwegende, wat het aangevoerde nadeel met betrekking tot "de afwerking van de N 171" betreft, dat met verzoekende partij moet worden vastgesteld dat in het in tracé voor deze "afwerking" reeds is voorzien op het gewestplan Antwerpen, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979; dat niet valt in te zien op welke wijze de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden provinciaal ruimtelijk structuurplan het te dezen aangevoerde nadeel kan verhinderen; dat daarenboven in zoverre verzoekende partij betoogt dat het betrokken tracé van de N 171 nadeel kan berokkenen aan "de omwonenden" en "de inwoners van de gemeente" het nadeel niet voldoende persoonlijk en rechtstreeks is en aldus niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende, wat betreft de beweerde onmogelijkheid om nadere planologische maatregelen te nemen ter organisatie van de glastuinbouw, verzoekende partij niet concreet aangeeft welke de door haar beoogde maatregelen zijn die ingevolge de tenuitvoerlegging van het bestreden provinciaal ruimtelijk structuurplan niet meer kunnen worden gerealiseerd; dat zij evenmin enig concreet gegeven bijbrengt waaruit kan blijken dat dit haar in de uitoefening van de haar wettelijk toegekende bevoegdheden inzake ruimtelijke ordening een ernstig nadeel kan berokkenen; dat mede gelet op het richtinggevend gedeelte van het betrokken provinciaal ruimtelijk structuurplan, waarin specifiek met betrekking tot de gebiedsdelen die niet tot het Mechels rasterlandschap behoren, het volgende wordt gesteld :

"Randstedelijke landbouw in groene vingers als buffer tegen verstedelijking. In de groene vingers van het verstedelijkte gebied Antwerpen zijn landbouwactiviteiten mogelijk. De landbouw heeft hier een functie als buffer voor de verstedelijking. De nadruk ligt vooral op grondgebonden landbouwactiviteiten. Ook glastuinbouw is mogelijk in de groene vingers. Er komen immers nu ook veelsoortige activiteiten voor. Deze zijn niet strijdig met het concept van de

groene vinger. Het behoud van de openheid en het 'groen' karakter van de vingers blijven bepalend voor het ontwikkelingsperspectief.";

Overwegende, wat betreft de "opwaardering" van de Lage Vosbergstraat, dat verzoekende partij enkel "onaanvaardbare overlast (....) voor de bewoners en de normale gebruikers van de Lage Vosbergstraat" aanvoert ten gevolge van een aanzienlijke toename van het verkeer, met "ingrijpende gevolgen voor levenskwaliteit en veiligheid aan deze weg"; dat een nadeel dat de verzoekende partij door derden dreigt te ondergaan niet rechtstreeks en persoonlijk is en aldus niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissingen aan de verzoekende partij zelf een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. DE BRABANDERE.**